

Χαιρετισμοί στον Όσιο Ιωακείμ τον Παπουλάκη τον Βατοπαιδινό

/ [Βίοι Αγίων](#)

Με την ευκαιρία της μνήμης της Ανακομιδής των λειψάνων του Αγ. Ιωακείμ του Παπουλάκη του Βατοπαιδινού (23 Μαΐου), παραθέτουμε τον βίο και τους χαιρετισμούς στον Όσιο, που έγραψε ο Δρ Χαράλαμπος Μ. Μπούσιας.

Βίος του Οσίου Ιωακείμ του «Παπουλάκη», του Ιθακήσιου και Βατοπαιδινού

Ο Όσιος Ιωακείμ -κατά κόσμον Ιωάννης Πατρίκιος- γεννήθηκε στον οικισμό Καλύβια της Βόρειας Ιθάκης από γονείς ευσεβείς και ενάρετους, τον Άγγελο και

την Αγνή.

Όταν ο Ιωάννης ήταν μικρό παιδί ακόμη, πέθανε η μητέρα του. Ο πατέρας του ξαναπαντρεύτηκε και η μητριά του μικρού Ιωάννη τον ταλαιπωρούσε και τον βασάνιζε. Ο άγιος, τα δύσκολα αυτά χρόνια, ασκήθηκε στην υπομονή και στην ταπείνωση, βρίσκοντας καταφύγιο στην προσευχή, στο απόμερο εκκλησάκι του Αγίου Σπυρίδωνος, και στην μελέτη των ιερών βιβλίων.

Στην εφηβική του ηλικία εργάζεται σα ναυτικός στο καΐκι του πατέρα του, προκαλώντας τον σεβασμό και την εκτίμηση του πληρώματος για τις σπάνιες αρετές του. Όμως, σύμφωνα με την επιθυμία της κακόβουλης μητριάς του, ο Ιωάννης απομακρύνεται από τη δουλειά του πατέρα του κι αναλαμβάνει εργασία στο πλοίο του συμπατριώτη του καπεταν-Γιώργη Βρεττού-Χατζή.

Σε κάποιο από τα ταξίδια του βρίσκει καταφύγιο στο Περιβόλι της Παναγίας, στο Άγιον Όρος. Εκεί, στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου, γίνεται μοναχός και παίρνει το όνομα Ιωακείμ. Με την άσκησή του, κάτω από την καθοδήγηση Αγίων Γερόντων, ξεπερνάει στην αρετή ακόμη και μεγαλύτερους απ' αυτόν μοναχούς.

Με την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, ο ηγούμενος της Μονής επιλέγει τον μοναχό Ιωακείμ και τον στέλνει σαν ιεροκήρυκα στην Πελοπόννησο. Εκεί, ακούραστος, ο Άγιος διδάσκει, στηρίζει, παρηγορεί κι ενθαρρύνει τον ταλαίπωρο πληθυσμό. Επιπλέον, με το καΐκι του Κεφαλλονίτη παπα-Γιάννη Μακρή μεταφέρουν από τον Μωριά στα Επτάνησα γέρους και γυναικόπαιδα, σώζοντάς τους από τις επιδρομές του Ιμπραήμ.

Γύρω στα 1827 ο Όσιος Ιωακείμ φτάνει στη μικρή αγγλοκρατούμενη πατρίδα του Ιθάκη. Για σαρανταένα έτη δρα ακαταπόνητος μέσα στον κόσμο, την πλάνη, την αίρεση, την αμαρτία. Δέχεται τον σεβασμό αλλά και προκαλεί με την αγιότητα του βίου του την έχθρα και αντιπάθεια των Άγγλων αλλά και μερικών Ιθακησίων.

Τα ακούραστα ασκητικά πόδια του δεν σταματούν να περιφέρονται σε κάθε οικισμό, να μπαίνουν σε κάθε σπίτι, να περνούν κάθε κατώφλι του μικρού νησιού. Τ' ασκητικά του χέρια πάντοτε ανοιχτά, συνεχώς δίνουν και δε διστάζουν να ζητιανέψουν για να προσφέρουν ανακούφιση και θαλπωρή στους απόρους και εξουθενωμένους. Τα μάτια δε σταματούν να δακρύζουν, το μέτωπο δε σταματά να ιδρώνει, τα δάχτυλα να σφίγγουν το κομποσχοίνι για τον λαό του Θεού, που υπέφερε κάτω από τη σκιά του πνευματικού θανάτου.

Τους χειμερινούς μήνες φιλοξενείται σε σπίτια ευλαβών Χριστιανών και σε μοναστηράκια του νησιού, ενώ το υπόλοιπο χρονικό διάστημα σε δάση και

φαράγγια περνά τις νύχτες του προσευχόμενος. Αναφέρονται περιπτώσεις που ο Άγιος, ενώ προσευχόταν, βρισκόταν πάνω από το έδαφος, πλημμυρισμένος από ουράνιο φως.

Καταπονώντας το ασκητικό του σώμα φορά εσωτερικές μολύβδινες πλάκες δεμένες στη μέση του και μεταφέρει σε μεγάλες ανηφοριές τσουβάλια με πέτρες και βότσαλα από ερημικές παραλίες του νησιού. Παράλληλα ασκείται στην αγία ταπείνωση κάτω από το πετραχήλι του αγίου Πνευματικού του, Ιερομονάχου Αγαπίου της Ι. Μονής Ταξιαρχών Περαχωρίου.

Μεριμνά να χτιστούν ενοριακοί ναοί και με τα κηρύγματά του αναζωπυρώνει το θρησκευτικό συναίσθημα των Ιθακησίων. Ταυτόχρονα, ενθαρρύνει τους πατριώτες εναντίον της κυριαρχίας των Αγγλων, προφητεύοντας την αναίμακτη φυγή τους από το νησί.

Προικισμένος από τον Κύριο με το προορατικό και το διορατικό χάρισμα, γίνεται ο δάσκαλος, ο σύμβουλος, ο τροφός και ο ιατρός των Ιθακησίων, ενώ ο ίδιος ζούσε σε μεγάλη εκούσια φτώχεια και ακτημοσύνη.

Σε προχωρημένη ηλικία κοιμήθηκε εν Κυρίω «εκ μαρασμού» στις 2 Μαρτίου 1868, στην οικία Παΐζη, στο Βαθύ της Ιθάκης.

Η εξόδιος ακολουθία του Αγίου ψάλθηκε στον Ι. Ναό του Αγίου Νικολάου της πόλεως, παρουσία εκατοντάδων απαρηγόρητων Χριστιανών, που θρηνούσαν για την απώλεια του προστάτη τους. Μετά το ολονύκτιο προσκύνημα, ξεκίνησε η κατανυκτική εκφορά του ιερού σκηνώματος προς τον Σταυρό, πορεία αρκετών ωρών, όπου τάφηκε -σύμφωνα με την τελευταία του επιθυμία- πίσω από τον Ι. Ναό της Αγίας Βαρβάρας.

Κατά τη διάρκεια της συγκινητικής πομπής προς τον Σταυρό, το ιερό λείψανο δε βράχθηκε καθόλου. Με ιερό δέος οι αμέτρητοι Ιθακήσιοι που ευλαβικά ακολουθούσαν είδαν κατάπληκτοι σμήνος πουλιών να πετούν πάνω απ' το άγιο κορμί. Αυτά ήταν τα πρώτα σημάδια της αγιότητας του Οσίου που έδειξε ο Ουρανός.

Η ζωντανή παρουσία και τα θαύματα του Οσίου Ιωακείμ συνεχίστηκαν και μετά τον σωματικό του θάνατο και συνεχίζονται μέχρι σήμερα, ευεργετώντας τους Χριστιανούς που με πίστη τον επικαλούνται.

Στις 23 Μαΐου 1992 έγινε η ανακομιδή των πάνσεπτων λειψάνων του Οσίου, τα οποία ευωδιάζουν και θαυματουργούν. Το 1999 έγινε η αναγνώριση της αγιότητάς του από το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Χαραλάμπους Μπούσια

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.
Θεία χάριτι λελαμπρυσμένος
κατεφώτισας τούς ἐν σκοτίᾳ
ἀγνωσίας καί δουλώσεως πέλοντας
ταῖς διδαχῶν καί θαυμάτων ἀκτῖσι σου,
Ἰωακείμ, ἀσκητὰ ἐνθεώτατε·
γόνε πάντιμε Ἰθάκης, Χριστόν ἰκέτευε
δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

(Ερμηνεία:

Λαμπερός ο ίδιος από την Θεία Χάρη, γέμισες με φως όσους βρίσκονταν μέσα στο σκοτάδι της άγνοιας και της δουλείας με τις ακτίνες των διδαχών και των θαυμάτων σου, θεόπνευστε ασκητή Ιωακείμ. Εσύ που είσαι πολύτιμο γέννημα της Ιθάκης ικέτευε τον Χριστό να μας δωρίσει το πολύ έλεός του.)

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Χαίροις ἐγκαλλώπισμα μοναχῶν του Βατοπαιδίου καί Ιθάκης βλαστέ σεπτέ· χαίροις τῆς ἀγάπης πρός πέλας μυροθήκη, Ιωακείμ θεόφρον, ιεραπόστολε.

(Ερμηνεία:

Να χαίρεσαι εσύ, το στολίδι των μοναχών της Μονής Βατοπαιδίου και ο σεβάσμιος βλαστός της Ιθάκης. Να χαίρεσαι, ιεραπόστολε Ιωακείμ, που σκέφτεσαι κατά Θεόν και είσαι μυροδοχείο της αγάπης για τους άλλους.)

Η μνήμη του Οσίου Ιωακείμ τιμάται στις 2 Μαρτίου και η ανακομιδή των λειψάνων του, στις 23 Μαΐου κάθε χρόνο.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τη Υπερμάχῳ.

Ιθακησίων λαμπαδούχον τον περίλαμπρον, Ιωακείμ πιστούς αρτίως τον φωτίσαντα,

τοῖς αὐτοῦ πυρφόροις λόγοις καὶ θαυμασίοις, ὡς μονῆς Βατοπαιδίου τῆς ἐν Ἀθῶνι, εὐκοσμίαν καὶ ἀζύγων κλέος μέλψωμεν, ἀνακράζοντες· Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Ἄγγελος ἐν Ἰθάκῃ, ἀμπεχόμενος ἄρτι, στολὴν Ἰωακείμ δερματίνην (ἐκ γ'), πεφηνῶς σωτηρίαν πιστῶν, μέσω μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ ἄγγελμα, ἐκόμισας καὶ ἅπαντας, διήγειρας θερμῶς βοᾶν σοι·

Χαίρε, ἀκτὶς οὐρανοῦ φέγγους·

χαίρε, πυξὶς τοῦ ἀρρήτου κάλλους.

Χαίρε, Ἰονίου πελάγους ἀγίασμα·

χαίρε, θεοσδότου ἰσχύος ἐκπύρσευμα.

Χαίρε, κήρυξ ἱερώτατε ἐν Χριστῷ καινῆς ζωῆς·

χαίρε, σάλπιγξ πνευματόφθογγε μετανοίας σωστικῆς.

Χαίρε, Βατοπαιδίου τοῦ σεμνεῖου κοσμήτορ·

χαίρε, τῆς ψυχοτρόφου ἀρετῆς υφυγῆτορ.

Χαίρε, ἐχθροῦ ο λύσας σοφίσματα·

χαίρε, Θεοῦ φυλάξας ἐντάλματα.

Χαίρε, ἡθῶν ἀκραιφνῶν φυτοκόμει·

χαίρε, παθῶν ζοφερῶν ριζοτόμει·

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Βλέμμα τοῦ τῆς ψυχῆς σου, πρὸς Θεόν ἀνατείνων, σοφὴ Ἰωακείμ παιδιόθεν, ὀλοψύχῳ προσήλθεσ σπουδῇ, τοῦ Βατοπαιδίου τῇ μονῇ Ὅσιε, ἐν ἡ ἀζύγων ἔκτυπον, ἐδείχθης ἀσιγήτως ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Γόνει Ἰθακησίων, φιλαρέτων τοκέων, προώρως ἐστερήθης μητρός σου, τῆς στοργῆς καὶ τῆς σῆς μητρειᾶς, δυστροπίαν φεύγων ευπηθῆς ναύκληρος, ἐγένου ἀγαπώμενος, ὑφ' ὅλων τῶν σοι ἐκβοώντων

Χαίρε, ὁ ἐνθους ἐν ἐργασίᾳ·

χαίρε, ο μέγας εν ευσέβεια.

Χαίρε, πειθήνιων ναυτίλλων εκσφράγισμα·

χαίρε, φρονημάτων Οσίων θησαύρισμα.

Χαίρε, σύνοικον εν βίω σου ο κατέχων αρετήν· χαίρε, τίμιον διάδημα έχων την υπακοήν.

Χαίρε, ο των Αγγέλων ζηλωτής των αύλων·

χαίρε, ο των πατέρων εραστής των Αγίων.

Χαίρε, ζυγόν εκθύμως αράμενος·

χαίρε, ζωήν αρίστην τυπούμενος.

Χαίρε, Χριστού μαθητά θεοφόρε·

χαίρε, εχθρού καταπέλτα πυρφόρε·

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Δύναμιν ουρανόθεν δεδεγμένος διήγες, σοφέ Ιωακείμ εν τω πλοίω, φιλαδέλφως και ασκητικώς, τας οδούς βαδίζων της Χριστού πίστεως, νηστείας και συνέσεως, και ψάλλων τω Κυρίω πόθω·

Αλληλούια.

Εν τινι ταξειδίω, της νηός εγγισιάσης, ακτάς Χαλκιδικής αυτής λάθρα, εξελθών μάκαρ Ιωακείμ, ως διψώσα έλαφος χοροίς έδραμες, αριθμηθήναι Άθωνος, αζύγων των σοι εκβοώντων·

Χαίρε, λαμπτήρ της Χριστού αγάπης·

χαίρε, πρηστήρ της εχθρού άπατης.

Χαίρε, ο βαδίσας οδούς τελειώσεως·

χαίρε, ο ποθήσας σκηνάς αφθαρτότητος.

Χαίρε, σέλας το νεόφωτον Εκκλησίας της σεπτής·

χαίρε, γέρας το νεότευκτον βιοτής ασκητικής.

Χαίρε, ὅτι ανήλθες ἀρετῆς τας βαθμίδας·

χαίρε, ὅτι κατείδες οὐρανῶν τας ἀψίδας.

Χαίρε, κανῶν νηστείας εὐθύτατος·

χαίρε, λειμῶν ἡδύπνευστος νήψεως.

Χαίρε, κρουνός θεοβρύτων λογίων·

χαίρε, θερμός βραβευτῆς τῶν κρείττωνων.

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Ζήλω πάτερ ἀγίω, ἐμφορούμενος ἦλθες, μόνην Βατοπαιδίου οικήσαι, καὶ σαυτόν
χαίρων Ἰωακεῖμ, παραδούναί ὥσπερ τῷ χαλκεῖ σίδηρος, σεμνείου τῷ προΐστορι
Σωτήρι δε ἀσμένως ψάλαι·

Ἀλληλούια.

Ἦθους στηλογραφία, σὴ πολλή διακρίσει, καὶ πλούτῳ οὐρανίου σοφίας, μοναστῶν
ὠφθης Ἰωακεῖμ, φωτοφόρος λύχνος τοῦ κλεινοῦ Ἄθωνος, οὐς ἐπιθεὶς κραυγάζειν
σοι, φωναίς πανευλαβῶς αἰσίαις·

Χαίρε, ὁ φάρος τῆς ἡσυχίας·

χαίρε, ὁ τύπος τῆς ἐγκράτειας.

Χαίρε, παλαιῶν ἀσκητῶν ὁ ομόζηλος·

χαίρε, θεαυγῶν μοναστῶν ὁ ομότροπος.

Χαίρε, στόμα θεοκίνητον ἀσιγῆτων προσευχῶν

χαίρε, ὄμμα το ἀνύστακτον μυστικῶν θεωριῶν.

Χαίρε, ὁ κατευθύντωρ πρὸς οδοῦς σωτηρίας·

χαίρε, ὁ παρακλήτωρ εὐσεβούντων χορείας.

Χαίρε, κρατὴρ τῆς ἀνω νοήσεως·

χαίρε, πληκτὴρ ζωῆς τῆς ἀμείνονος.

Χαίρε, λαμπρὴ συμπολίτα Ἀγγέλων·

χαίρε, δεινέ καθαιρέτα δαιμόνων.

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Θέμεθλον ὡσπερ νέον, της Χριστοῦ Εκκλησίας, ἐστήριξας πιστούς ἐν τη πίστει, τοὺς στενάζοντας Ἰωακείμ, ὑπ' ἐκγόνων Ἄγαρ χαλεπῶς Ὅσιε, ζυγόν ὡν χεῖλη ἤνοιξας, τρανῶς τῷ Λυτρωτῇ κραυγάζειν.

Ἀλληλούια.

Ἰθυνας τοὺς σους πόδας, ὡς ἀπόστολος νέος, πρὸς της Πελοποννήσου τὰς κώμας, ἀπελάσαι ὦ Ἰωακείμ, ἀγνωσίας ζόφον καὶ Χριστοῦ ὄνομα, κηρύξαι τὸ πανάγιον· διό σοι νυν βοῶμεν ταῦτα.

Χαίρε, ὁ κήρυξ της ἀληθείας.

χαίρε, ὁ ὀρπηξ της εὐσέβειας.

Χαίρε, Ἀποστόλων των θείων διάδοχος.

χαίρε, μυστηρίων Ἀγίων διάκονος.

Χαίρε, πόμα τὸ ἡδύγευστον τοῦ Χριστοῦ υποθηκῶν.

χαίρε, στόμα τὸ θεόσοφον διδαγμάτων θεϊκῶν.

Χαίρε, ὅτι διήλθες πλείστας κώμας κηρύττων.

χαίρε, ὅτι μετέσχες της χαρὰς των Ἀγγέλων.

Χαίρε, πιστῶν ὁ θεῖος διδάσκαλος.

χαίρε, σοφῶν κηρύκων διάκοσμος.

Χαίρε, ψυχὰς ὁ διψώσας ποτίσας.

χαίρε, ξηρὰς ὁ πιάνας καρδίας.

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Καύχημα μονοτρόπων, υποδούλων Ἑλλήνων, ἐγνώσθης ἀπλανὲς ποδηγέτης, καὶ διδάσκαλος Ἰωακείμ, της ἐλευθερίας ἐν Χριστῷ Ὅσιε· στηρίζων ὅθεν ἀπαντάς, διήγειρας αὐτοὺς κραυγάζειν.

Αλληλούια.

Λάμπων ταις λαμπηδόσι, προσφοράς σου αόκνου, προς στένοντας και χειμαζόμενους, ως λαμπτήρ θείος Ιωακείμ, τους διωκομένους σαις βολαίς ηύγασας, ενθέρμου προστασίας σου, και έπειθες αυτούς βοάν σοι·

Χαίρε, λαμπάς της Χριστού αγάπης·

χαίρε, χαράς ακραιφνούς ο δότης.

Χαίρε, ο πυρσεύων λαού τα νοήματα·

χαίρε, ο μη στέργων εχθρού φληναφήματα.

Χαίρε, πάγχρυσον κυάθιον Παρακλήτου αγαθών·

χαίρε, πάντιμον κειμήλιον ουρανίων διδαχών.

Χαίρε, ότι ρεόντων τας επόψεις παρείδες·

χαίρε, ότι απάντων γεηρών υπερείδες.

Χαίρε, πιστών θεόσδοτον έρεισμα·

χαίρε, λαμπρόν θεώσεως γνώρισμα.

Χαίρε, Θεού ευσπλαγχνίας λυχνία·

χαίρε, λαού ακλινής προστασία·

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Μνήμην έχων θανάτου, αδιάπτωτον πάτερ, σεπτέ Ιωακείμ εν Ιθάκη, τη πατρίδι σου ως γλυκασμόν, σων οστέων έσχες την ευχήν Όσιε, και τέρψιν της καρδίας σου, Χριστόν ασιγήτως ήδες·

Αλληλούια.

Νήστις και γυμνητεύων, τον σον βίον διήλθες, εν τη υπαίθρω νήσου Ιθάκης, θεοφόρητε Ιωακείμ, νεαυγών Οσίων λαμπηδών πάμφωτε· διό οι συμπολίται σου, εβόων σοι εν ευφροσύνη·

Χαίρε, Ιθάκης η ευκοσμία·

χαίρε, αγάπης η δαδουχία.

Χαίρε, ουρανόν έχων στέγην τον έναστρον·

χαίρε, εφετών ο πόθων το ακρότατον.

Χαίρε, έσοπτρον νεόσμηκτον βιοτής αγγελικής·

χαίρε, όργανον θεόπνευστον αγωγής ασκητικής.

Χαίρε, ότι αστράπτεις ευθηνία σων έργων·

χαίρε, ότι ευφραίνεις τη φθογγή των σων λόγων.

Χαίρε, ανδρών ενθέων ο πρόβολος·

χαίρε, πολλών ράθυμων ο έλεγχος.

Χαίρε, των σων φοιτητών ο ιθύντωρ·

χαίρε, ημών ο θερμός παρακλήτωρ.

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Ξένων βολαίς θαυμάτων, των πολλών σου ακτίσι, κατηύγασας τον καταζητούντα, αστυνόμον σε Ιωακείμ, και εάν σε έπειθες αυτόν ήσυχον, υμνείν τον Παντοκράτορα, Χριστόν νυχθήμερον και ψάλλειν·

Αλληλούια.

Όλος ηγιασμένος, ων αρτίως επλήσθης, απάντων αγαθών Παρακλήτου, και διέλαμψας Ιωακείμ, τοις παλαισμάσι σου τοις σεπτοίς άπασι· διό την πολιτείαν σου αγόμενοι, πιστώς βοώμεν·

Χαίρε, χαράς του Χριστού ο πλήρης·

χαίρε, ψεκάς της Αυτού αγάπης.

Χαίρε, αενάου ειρήνης κιννάμωμον·

χαίρε, θεοδέκτου πραότητος άνηθον.

Χαίρε, τύπος απαράμιλλος των αρχαίων ασκητών·

χαίρε, τόμος ο χρυσόδετος αρετών παντοδαπών.

Χαίρε, μακροθυμίας προς τον έγγιστα φάρος·

χαίρε, της εγκράτειας και συνέσεως λύχνος.

Χαίρε, λιμήν εν θλίψεσιν εύδιος·

χαίρε, ζωήν την άνω ευράμενος.

Χαίρε, απαύγασμα αγαθωσύνης·

χαίρε, εξάνθισμα ακτημοσύνης·

Χαιροις, Πάτερ θειότατε.

Πήραν πλήρη ανήρτας, λίθων πάτερ επ' ώμων, βαρέων εν πεζοπορίαις, σαις εκάστοτε Ιωακείμ, ίνα σάρκα σου φθαρτήν δεινώς πάνσοφε, καταπονών το πνεύμα σου, υψοίς προς τον Θεόν, Ω ήδες·

Αλληλούια.

Ράχη εν τη ενδρόσω, ιερώτατον πάτερ, εδόμησας ναόν ση προνοία, άλλον páλιν εν τη Ανωγή, και εν τω χωρίω του Σταυρού έτερον, ως άνω οι Ιθακήσιοι, δοξάζωσι Χριστόν βοώντες·

Χαίρε, δομήτορ σκηνών αγίων·

χαίρε, ακέστωρ Ιθακησίων.

Χαίρε, Εκκλησίας εργάτης ακάματος·

χαίρε, ευσέβειας ο λάτρης και σύνοικος.

Χαίρε, δότης θείας χάριτος αιτουμένων ευλαβώς·

χαίρε, μύστης νέος πίστεως και αγάπης θησαυρός.

Χαίρε, ότι ανάγκας του λαού θεραπεύεις·

χαίρε, ότι τας γνώμας δυσσεβούντων ρυθμίζεις.

Χαίρε, γερών αύλων συμμετοχος·

-χαίρε, χορών Αγίων ομόσκηνος.

Χαίρε, φυτόν μυστικής ευθαλείας·

χαίρε, εικών διαυγής καρτερίας.

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Σέμνωμα της Ιθάκης, ως κρουνός πολυχεύμων, προέχεας πιστοίς τας ιάσεις, καταφεύγουσιν Ιωακείμ, ταις σεπταίς λιταίς σου προς Θεόν Όσιε, και ύμνοις τω κρατύναντι, Χριστώ σε μελωδούσι πόθω.

Αλληλούια.

Τις σου πνευματοφόρε, τους ατρύτους καμάτους, υμνήσει ακλινώς ούσπερ έτλης, υπέρ πάντων ω Ιωακείμ, κατατρυχομένων ασκητά ένθεε, βοώντες χαριστήριον, προσάγομέν σοι υμνον τόνδε.

Χαίρε, ο έρως αγώνων θείων.

χαίρε, το γέρας των μονοτρόπων.

Χαίρε, ευσεβούντων χαρά αναφαίρετος.

χαίρε, δυσσεβουντων αισχύνη και έλεγχος.

Χαίρε, έμψυχον ψαλτήριον παραινέσεων σοφών.

χαίρε, ήδιστον λευκάνθεμον ψυχοτροφών διδαχών.

Χαίρε, ο κακουχία το σον πνεύμα ζωώσας.

χαίρε, ο αγρυπνία την σην σάρκα νεκρώσας.

Χαίρε, φωστήρ ασκήσεως πάμφωτος.

χαίρε, λυτήρ σκοτείας θεόδοτος.

Χαίρε, αγλάισμα του Ιονίου.

χαίρε, απαύγασμα φέγγους άδυτου.

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Ύμνοις αξιοχρέως, την αγίαν θανήν σου, κατέστεψε των Ιθακήσιων, η ομήγυρις Ιωακείμ, η ιδούσα σκήνος εν βροχή άβροχον, τηρούμενον το θείον σου, και κράζουσα εξισταμένη.

Αλληλούια.

Φύλαξ και οικονόμος, και προστάτης Ιθάκης, ανύστακτος αρτίως εδείχθης,
παμμακάριστε Ιωακείμ, εκπληρών αιτήματα πιστών άπαντα· ιδού γαρ τη πρεσβεία
σου, προσφεύγοντες θερμώς βοώμεν·

Χαίρε, το σκεύος των χαρισμάτων·

χαίρε, το άνθος σεπτών καμάτων.

Χαίρε, ο ζηλώσας Οσίων τα σκάμματα·

χαίρε, ο πατήσας δολίου φρυάγματα.

Χαίρε, ότι κατηγλάισας της Ιθάκης τον λαόν·

χαίρε, ότι εθριάμβευσας τον μισόκαλον εχθρόν.

Χαίρε, των ιαμάτων ρείθρα πάσιν εκβλύζων·

χαίρε, θείων χαρίτων οχετούς ο προχέων.

Χαίρε, λαού οχύρωμα άσειστον·

χαίρε, Θεού ευώδες οσφράδιον.

Χαίρε, ψυχών ικετών σου επόπτα·

χαίρε, παθών ψυχοφθόρων διώκτα.

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Χαίρων Βατοπαιδίου, ο προϊύτωρ οστέα, τα θεία σου εκ γης των λαγόνων,
ανεκόμισεν Ιωακείμ, προ του επισκόπου του σεμνού Όσιε, Ιθάκης και συντάγματος,
αρτίως ευσεβών ψαλλόντων·

Αλληλούια.

Ψάλλων τω Ζωοδότῃ, παναρμόνιον ύμνον, εν χώρα ζώντων πάτερ

μη παύση, δυσωπών θείε Ιωακείμ, υπέρ των τιμώντων την σεπτήν

μνήμην σου, εκθύμωσ και βοώντων σοι, φωναίς μελισταγέσι ταύτα·

Χαίρε, υμνήτωρ των αιωνίων·

χαίρε, συλλήπτωρ των σε υμνούντων.

Χαίρε, αρωγέ των πιστώς προσιόντων σοι·

χαίρε, βοηθέ μελιχρώς των ψαλλόντων σοι.

Χαίρε, τείχος και εδραίωμα σων πιστών συμπολιτών·

χαίρε, σκέπη και κραταίωμα ποντουμένων ευσεβών.

Χαίρε, φιλανθρωπίας η νεότευκτος βάσις·

χαίρε, της συμπαθείας η νεόφωτος φάυσις.

Χαίρε, ορών Χριστού την λαμπρότητα·

χαίρε, λιπών πρόσκαιρων σκαιότητα.

Χαίρε, λαμπάς φωταυγείας αφράστου·

χαίρε, χαράς κοινωνέ της αλήκτου·

Χαίροις, Πάτερ θειότατε.

Ω νεόφωτε στύλε, της Χριστού Εκκλησίας, φανέ Ιωακείμ της Ιθάκης (εκ γ') και
φρυκτώρημα παντοδαπών, αρετών τον ύμνον ευμενώς πρόσδεξαι, των ταπεινών
προσφύγων σου, και σκέπε τους Θεώ βοώντας·

Αλληλούϊα.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ.

Χαίρε, Ιωακείμ, της Ιθάκης κλέος,

Χαραλάμπης έκραξεν αξιοχρέως.